

Ник. Вас. Ракитин.

1. ПОСЛЕДНИ ЦВЕТЯ.

На масата ми сложен е букет,
Букет от рози в вазата красива.
Благоуханен мириз е разлет
Из стаята унило мълчалива.

Прониква през завеси светлина
И в огледалото се отражава.
Мечтателната мъжка на деня
Болезнен цвет на розите придава.

Самотно гаснат сетните цветя,
И упоителните им парфюми
Из стаята разливат нежността
На чути некога любовни думи.

2. В СТАРИННИЯ ДОМ.

Моят мир е тишината чудна,
Тишината на домът затворен
И в деня уnil, досадно—морен
И в ношта зловещо непробудна.

Омагьосан с некаква си тайна
Моя дух е скръбен и безволен.
Болен съм, неизлечимо, болен
В тишината тежка и безкрайна—

Нося в себе горест непозната,
Горест странна на души умрели,
Някога които са купнели
На домът старинен в тишината.

